

Publicerad 2012-01-09 22:24 av frosthjärta

förlåt att du är det finaste jag vet

Förlåt

att jag pratar med dig,

om dig

Förlåt att jag inte är stark nog att

hålla mig borta,

hålla mig i schack

och hålla om dig

så som du vill

Så som hon gjorde

Men trots allt det är det jag

som har turen att få vara

den tjej,

den famn där du visar dig svag

Tack

Att få torka dina tårar,

ta emot färre vackra meningar än alla de som

egentligen sårar

Men det gör allt värt det,

alla tomma ensamma nätter

vägs upp av dina tomma men så vackra ord

Förlåt att jag bryter ihop nu

men om du inte tar in mig

så måste jag bryta

allt med dig

artiga leenden,

mjuka kyssar i avskilt mörker

och de där osynliga tårarna mot min axel

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frosthjärta med Poeter.se id #34136 innehar upphovsrätten